ELS PROBLEMES DE CASA, SON NOSTRES

La infamia de la no intervenció, que consistia a no reconèixer els drets legítims de l'únic Govern legítim d'Espanya, es difumina, ara, amb una intervenció descarada en els assumptes interiors del nostre país, sobre els quals ningú més que el Poble no hi té dret, car els espanyols som lliures i aptes per a donar-nos el règim i la forma de govern que més s'adiguin al nostre temperament i als nostres interessos.

La diplomàcia internacional, i d'una manera especial l'anglesa, tracta d'ajornar — només que d'ajornar — la immensa tragèdia que plana damunt del Món, resolent el conflicte ibèric amb una restauració monàrquica a Espanya. Les ànimes càndides es preguntaran si això és possible, perquè encara hi ha qui no creu que el conflicte espanyol, que tants milers de vides i tants milers de milions ens està costant, és el resultat d'un complot del capitalisme internacional contra un poble que tot just començava a deslliurar-se del jou de l'esclavatge politico-social. La realitat, però, és aquesta.

No direm que el propòsit sigui ja un fet consumat. Però és un propòsit, i els propòsits de la diplomàcia internacional solen traduir-se en fets consumats, sobretot si enfront dels propòsits de la diplomàcia internacional no hi ha un poble mascle i viril capaç d'imitar la gesta dels numantins.

El plet suggerit, que el poble no el volia ni el provocà, no pot arranjar-se contra els interessos del poble per l'absurda voluntat de la diplomàcia. Comença a ésser hora de que hi hagi un poble digne que s'alci a dir que, contra d'ell, res no pot la voluntat d'unes dotzenes de senyors convertits en amos del Món, els quals s'han atribuït el dret de disposar de la llibertat dels pobles i de la vida del proletariat.

Aquest poble digne, amb dignitat majestàtica, ha d'ésser Espanya. Espanya ha d'ésser el poble que no sols s'oposi a l'escarni d'una restauració monàrquica, sinó a l'enorme vergonya de veure com triomfen els baixos designis dels militars traïdors a la República i a la seva pàtria. Si en la lluita sucumbim tots els espanyols dignes d'ésser-ne, ¿què hi fa, si hi sucumbim amb dignitat?

Hem dit moltes vegades que els antifeixistes espanyols res no havíem d'esperar dels altres. El proletariat internacional és incapaç de [illegible] amb la dignitat i l'energia adients a aquest moment, tal vegada per adonar-se que les «grans democràcies», a les quals pertany una gran part d'aquest proletariat, veuen en perill llurs imperis colonials, explotats indirectament pel [illegible] que, segons els [illegible] per a veure les realitats, [illegible] de córrer a l'ajut nostre. Seria un miracle que aquest [illegible] fins a nosaltres, i de miracles ja no se'n produeixen enlloc del Món.

Si ací no hi ha ningú que exigeixi interessat que triomfin les [illegible] contra l'existència de la República i [illegible] les possibilitats de recuperació que té Espanya, cal que tothom, individus i col·lectivitats, es faci la composició del lloc de [illegible] a superació tot del propi poble espanyol, el qual [illegible] amb prou mitjans per a triomfar contra tots els [illegible] de l'interior i l'exterior del nostre país.

Cal també, però, que cessi l'imperi de les contemplacions i dels privilegis. A la guerra i a la revolució, tots hi som necessaris. Hom no ha de beneficiar moralment ningú en perjudici per a d'altres. Cada individu i cada col·lectivitat tenen una missió a complir, i el qui no la compleixi de grat, que hom l'obligui per la força. Però a tothom, sense diferències ni tractes de favor.

Vivim una guerra i hem de guanyar-la per damunt de tot, i abans de guanyar-la, hem de pensar a ésser prou forts per a imposar-nos resoltament — i com sigui — a tota mena d'ingerències exteriors en els assumptes interns d'Espanya.

Pensem tots que el triomf dels militars traïdors significaria la continuació de l'Espanya negra, dictatorial, sotmesa sota la sabata infecta del militarisme, i pensem, a més, que la restauració de la monarquia seria la represa de la Història d'Espanya que el poble va cloure el 14 d'abril del 1931, cansat d'ésser mullat, insultat, famolenc...

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA — AIT

Barcelona, dimarts, 23 novembre 1937 — ANY I — NUMERO 235

ELS XINESOS HAN VOLAT ELS DICS DE CONTENCIO DEL RIU GROC

MANIOBRES JAPONESES ANTIAERIES

Xang-Hai, 22.—Els xinesos han volat els dics de contenció del riu Groc i han provocat enormes inundacions. D'aquesta manera, ha quedat inundada una immensa àrea que havien de recórrer els japonesos en la seva avançada cap a Nanquín. Gràcies a aquest artificial obstacle oposat a la marxa dels invasors, les forces xineses disposaran del temps suficient per a afrinonrar-se i acumular municions i altres efectes de guerra. Tres carreteres que conduïen a Nanquín han quedat cobertes per les aigües. — Cosmos.

MANIOBRES

Tòkio, 22. — Ahir acabaren les grans maniobres de defensa antiaèria que s'han celebrat a Tòkio per espai de tota una setmana.

L'Ajuntament de Tòkio s'ha reunit especialment per a conèixer els resultats pràctics de les maniobres i ha acordat la urgent construcció de 1.814 grans dipòsits d'aigua en els punts estratègics de la ciutat, destinats a facilitar la lluita contra els incendis en el cas de bombardeigs aeris. Es construiran, sobretot, nombrosos dipòsits d'aigua als barris en els quals abunden les construccions en fusta.—Cosmos.

VISITA DIPLOMATICA

Tòkio, 22.—L'ambaixador de Polònia visità ahir tarda el ministre nipó de l'Exterior, senyor Hirota, amb el qual conversà per espai d'una hora i mitja. No s'ha publicat cap comunicat oficial sobre el que fou tractat en l'entrevista.—Cosmos.

APAT

Tòkio, 22.—El president del Consell, príncep Konoye, ha obsequiat amb un àpat els ambaixadors d'Itàlia i d'Alemanya, a fi de celebrar la signatura del Pacte tripartit anticomunista. Hi assistiren els agregats militar, aeri i naval de les dues ambaixades i nombroses personalitats japoneses, i a les postres es pronunciaren alguns discursos referent al Pacte.—Cosmos.

TRACTAT DE COMERÇ

Tòkio, 22. — L'Agència Domei comunica que Itàlia i el Japó negocien un nou Tractat de Comerç, que amplia les clàusules del vigent acord, a les possessions italianes de l'Àfrica.

Hom calcula que en virtut del nou Tractat, el valor global de les exportacions del Japó a Itàlia augmentaran de 5 a 10 milions de iens, i que el Japó importarà mercaderies italianes en igual proporció, especialment sal industrial de Somàlia, pells i cereals d'Etiòpia.—Cosmos.

LES COTITZACIONS A VALL STREET

Washington, 23.—Ahir hi hagué una nova ona de baixa a Wall-Street. Nombrosos valors registraren les cotitzacions més baixes de fa dos anys. Els valors metal·lúrgics foren els més perjudicats després de la publicació de l'índex d'activitats de les fàbriques de ser, que és del 31 per 100 contra 36 4-10 en l'última setmana. Han aconseguit, per tant, el punt més baix conegut fins ara. Les vendes sumaren 150 mil títols.—Fabra.

Disminució de la producció

Washington, 23. — Les estadístiques del Ministeri del Treball, entre el 15 de setembre i el 15 d'octubre, donen una disminució de la producció industrial i una disminució del nombre de treballadors de 80.000 durant el mes. El nombre de treballadors, l'octubre del 1937, ha ultrapassat en 500.000 les xifres corresponents al 1936. El total de salaris ha ultrapassat el de l'octubre del 1936 en 43.400.000 de dòlars. En canvi, l'índex econòmic demostra una disminució de la producció l'octubre del 1937 en relació al 1936. — Fabra.

Mesures aèries a Lió

Lió, 22.—Havia circulat el rumor que una organització sospitosa havia estat descoberta a l'aeròdrom de Lió i que, per tant, les tropes afectades a aquesta regió sèria havien estat canviades. Els fets es refereixen a la nit del divendres al dissabte en el curs de la qual tingueren lloc exercicis de defensa antiaèria. Ningú a Lió no donà importància als exercicis, puix que sovint es veu que a l'aeròdrom de Bron hi ha exercicis i els soldats són arrestats. Es precís no veure cap correlació entre la simple coincidència dels exercicis normals i les mesures judicials preses per tots costats en l'assumpte dels encaputxats.—Fabra.

PANIC A LA BORSA DE LONDRES

Les pèrdues globals es calculen en prop de tres-cents milions de lliures

Londres, 23. — També a la Borsa de Londres s'ha registrat un gran pànic, que s'ha traduït en una considerable baixa de tots els valors. L'ocorregut s'interpreta com una repercussió del pànic de la Borsa de Nova York.

Les accions de vint grans Companyies han registrat una baixa global de 28 milions de lliures esterlines.

Alguns creuen que la baixa registrada a la Borsa de Londres és una conseqüència de la recent puja de valors, que en realitat era fictici per no tenir bases [illegible].

Les pèrdues globals dels diferents valors les calculen els tècnics en prop de 300 milions de lliures esterlines. — Cosmos.

El President Companys, desmenteix els rumors absurds que han circulat durant la seva estada a l'estranger

Aquest migdia els periodistes que fan informació a la Generalitat, han saludat al President Companys.

—Com que acabo d'arribar — els ha dit el President— no puc fer cap manifestació. Em plau, però, fer constar, que la tenia desig de reprendre la meva vida de treball i de posar-me en contacte amb el meu poble, amb el qual no he deixat de pensar durant la meva absència.

Durant la meva estada a l'estranger, han circulat rumors absurds i ridículs que no tenen cap consistència, i que jo aprofito l'avinentesa per a desmentir-los rotundament. Tot el que s'ha dit són infàmies.

El President, s'ha acomiadat dels periodistes i no els ha fet cap més manifestació.

LA VENDA DE PURES

Disposada la transformació en purs d'una partida de diversos gèneres, amb un pes total de 27.000 quilos, són invitats els industrials interessats a concórrer al concurs que entre ells s'efectua, per tal que en el termini de tres dies presentin oferta a l'Oficina de Cereals, Llegums i Derivats d'aquest Departament, Avinguda 14 d'abril, número 439, segon, segona, on prèviament els seran facilitades totes les dades que cregum necessàries.

Dimissió del Govern d'Asunción

La Paz, 23. — A fi de permetre una tornada a la Constitució, el Gabinet ha dimitit després d'haver decidit convocar eleccions el 13 de març del 1938. La convenció constituent es reunirà el 13 de maig del 1938, per tal d'elegir president i vice-president de la República. — Fabra.

La crisi belga

Brussel·les, 23. — El rei rebrà aquest matí Tschoffen, ex-ministre demòcrata-cristià. Hom creu que el rei l'encarregarà de formar Govern. — Fabra.

La immigració

Una obra fa poc publicada a Londres, sota el títol d'«Estadística mundial d'estrangers», ens indica que des de la Gran Guerra, el nombre d'homes que viuen fora del país d'origen disminueix molt.

Mentre que el 1919 vivien fora de les fronteres dels països respectius 33.000.000 d'éssers humans, solament es troben en aquestes condicions, el 1930, 28.000.000. Aquestes xifres semblen més eloqüents quan hom sap que en el mateix lapse de temps la població del Món ha passat de 1.620 a 2.000.000.000.

D'això hem de treure en conclusió que els homes són avui més sedentaris que el 1918.

(De "Le Travail").

Dona envejada

No és absolutament necessari ésser causa de l'abdicació d'un rei, per a arribar a ésser la dona més famosa i envejada d'Anglaterra. També una vulgar senyora Miller, que disposi de prou diners per a mantenir un estadi, pot arribar a ésser-ho. Perquè la senyora de Miller és la primera dona, en la història «turfística» d'Anglaterra, el cavall de la qual guanyà el Derby. Pot ésser que hom es pugui imaginar la importància que això té a Anglaterra en saber que el sobirà, el dia del seu triomf, la invità a la seva llotja, en la qual tots els components de la família reial la felicitaren, estrenyent-li la mà, i que durant el tradicional àpat del Derby, que és celebrat en el Buckingham Palace, el rei en persona alçà la copa i brindà per la vencedora. Es cert que la senyora de Miller no pot rebre i agrair personalment aquest homenatge, perquè aquest àpat és, des de temps antic, un àpat d'homes sols.

(De "Time").

Les desavinences

Una periodista anglesa es carregà la tasca de consultar 15.000 mullers sobre les principals causes de repudi imputables als seus marits. D'acord amb les confessions, fou confeccionada una llista dels "pecats" que trasbalsen la felicitat conjugal. Els delictes principals són:

1. Els homes que consulten amb massa freqüència les seves mares.
2. Els homes que ronquen.
3. Els homes que surten de nits sense dir on van.
4. Els homes que critiquen les habilitats culinàries de la muller.
5. Els homes que a l'hora de menjar estan de mal humor.
6. Els homes que després de 20 anys de casats festegen les jovenetes.
7. Els homes que durant el dinar llegeixen el diari.
8. Els homes que durant la nit volen per a ells sols els abrigalls del llit...

(De "Az Est")

¿DE QUE HA PARLAT LORD HALIFAX A BERLIN? ¿DE POLITICA, O BE D'ECONOMIA?

ELS CONSERVADORS ANGLESOS VOLEN QUE EL SEU PAIS EMPRENGUI UNA VIRADA PERILLOSA

Londres, 22 — (Del corresponsal de l'Agència Fabra.)

Els periòdics d'aquest matí, potser per no desmentir l'afirmació que la Premsa de dretes i la d'esquerra sempre parlen del mateix però opinen diversament, publiquen comentaris al viatge de lord Halifax, la línia divisòria dels quals consisteix a creure, els conservadors, que a Berlín hom parlà especialment de qüestions econòmiques; els d'esquerra, en canvi, opinen que en realitat, a Berlín, hom tractà problemes polítics.

Per als periòdics conservadors, lord Halifax, home de confiança de Neville Chamberlain, va acudir a Berlín amb grans projectes de caràcter econòmic. Més que un enviat d'Anglaterra, lord Halifax, a Berlín, apareixia com un emissari d'una política "Pau i prosperitat", consigna del President Roosevelt i de Cordell Hull, que tant ha interessat Neville Chamberlain. Es tractava d'oferir a Alemanya ample camp d'acció per a ingressar a la categoria dels pobles "satisfets".

¿Arribaren, lord Halifax i Goering, en llur enfront-à-tête a un acord concret? Entre el representant de "Pau i prosperitat" i el de "Canons abans que mantega", ara gran cap de l'autarquia alemanya, ¿hi hagué opinions paral·leles o contradictòries? Els periòdics conservadors són optimistes, encara que la gent comença a no creure en aquest optimisme que ja va fallar llavors de la guerra d'Etiòpia...

Els periòdics d'esquerra, com ja hem dit, parlen del mateix que els periòdics conservadors, però creuen el contrari. Per a aquests, lord Halifax va parlar de "política" i no d'"economia". El tema fonamental, que torna a ésser tractat pel "Manchester Guardian" amb la seva serenitat acostumada, admirable de que a Anglaterra el grup dels Samuel Hoare, Halifax, John Simon i moltes personalitats influents del partit conservador, desitgen i treballen a favor d'un canvi de política a Anglaterra. Els citats personatges creuen que l'Imperi ha d'abandonar totes les idees tradicionals després de la guerra: la seguretat col·lectiva, els compromisos ginebrins, les aliances massa precises a Europa, i entendre's "bilateralment", per damunt de certs sistemes ideològics i de certs compromisos contrets anteriorment. Es tracta d'un pas molt perillós i, per a portar-lo a terme, necessiten aquests personatges unes garanties, quasi una col·laboració, de països com Itàlia i Alemanya. Han de poder presentar-se davant l'opinió pública amb resultats concrets, que justifiquin uns canvis considerats fins ara perillosos per la gran massa d'opinió del país.

¿Àustria, Txecoslovàquia, seguretat col·lectiva, Societat de Nacions? ¿O rebaixa de tarifes, liquidació de l'auto-quia, nous acords comercials Berlín-Londres-Washington? Aquestes són les dues bases, en espera de la declaració oficial a la Cambra dels Comuns. — Fabra.

* * *

Londres, 23. — El "Times" escriu aquest matí, sobre la visita de lord Halifax a Berlín, que la curiositat desmesurada despertada per aquest viatge és desproporcionada als resultats de la visita, dels quals diu que no han tingut res de sensacional.

El periòdic desmenteix també que hagi estat concertat un viatge de von Neurath a Londres. — Cosmos.

CONJECTURES

Londres, 23. — Es declara oficiosament que totes les informacions publicades respecte el tema de les converses celebrades a Alemanya per lord Halifax, són prematures, car el Lord President del Consell no en farà l'exposició completa i detallada fins el Consell de ministres setmanal que tindrà lloc demà, dimecres.

Mentrestant, segueixen plovent les conjectures, que són diverses, la qual cosa permet comprovar la gran desorientació que existeix referent al què han estat en realitat les converses d'Halifax a Alemanya. — Cosmos.

LA QUESTIO D'AUSTRIA

Viena, 23. — La Premsa d'aquesta capital segueix amb gran interès totes les informacions relatives a les converses de lord Halifax a Alemanya, per existir el convenciment que en aquestes ha hagut de parlar-se extensament sobre la qüestió d'Àustria. Els periòdics guarden gran reserva, per bé que no poden amagar el temor sobre els resultats de les negociacions anglo-germàniques, en allò que afecta el futur d'Àustria. — Cosmos.

LES MILLORS ARENGADES D'ALEMANYA SON GROSSES I GRANS COM... GOERING

Goering ha pogut palesar aquests dies la seva popularitat. En una petita ciutat alemanya — de la qual ens callem el nom — un venedor d'arengades anunciava amb uns termes particularment aixerits, gairebé una mercaderia de molt bon aspecte:

—Compreu les meves arengades! Les meves millors arengades. Grans i grosses com... Goering!

Ai, mai els petits totalitaris no saben res de la subtilitat de la ironia. El pobre venedor qui, per circumstància greu, tenia la popularitat d'ésser irònic, es va guanyar amb això dues setmanes de presó sense fiança. Però quan va tornar a ocupar el seu lloc al mercat, les parroquianes del barri i la multitud esperaven una rèplica i s'agruparen al voltant de la seva parada no foren defraudats.

—Compreu les meves arengades! —crida el venedor com si tal cosa. — Compreu les meves millors arengades! Grosses i grans, grans i grosses com... ara fa quinze dies!

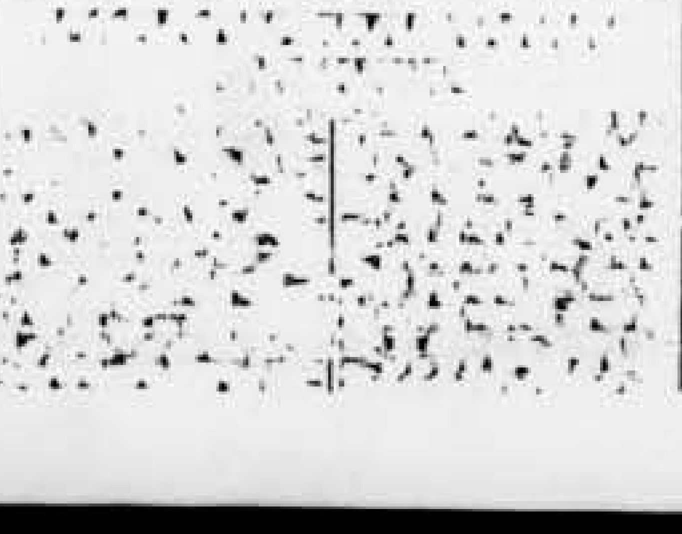

ROOSEVELT PROCURARA POSAR FI AL MALESTAR ECONOMIC QUE PATEIX EL PAIS

Washington, 22.—La sessió legislativa extraordinària continua amb el que sigui possible discernir la direcció en què el Congrés o el president Roosevelt dirigirà els seus esforços per tal de posar fi al malestar econòmic que sofreix el país. El Senat abordarà la discussió de la llei per al control de la producció agrícola, un dels quatre punts de l'ordre del dia que Roosevelt proposà al Congrés en el seu discurs d'obertura, però la nova llei no té en compte les recomanacions de Roosevelt que comptava aplicar 500 milions de dòlars del pressupost federal per a despeses d'aplicació d'aquest control. Amb tot, la comissió agrícola del Senat, autora de la llei actual, calcula una xifra molt superior.

La Comissió financera de la Cambra estudia els mitjans de recompensar les rendes que la revisió fa necessàries. Davant les dificultats que troba la comissió, cada dia està més decantada a abandonar els impostos impopulars sense contrapartida. La pressió dels interessos privats, com la indústria de la construcció, vol arrossegar Roosevelt a una política de despeses federals en gran escala. Sota aquestes diferents pressions del Senat i la Cambra l'equilibri pressupostari del 1938 apareix seriosament amenaçat.—Fabra.

Protesta soviètica

Moscou, 23—L'Agència Tass anuncia que l'ambaixador soviètic a Tòkio, senyor Slavutski, protestà prop del Govern japonès contra els termes grollerament antisoviètics que emprà el conseller del Govern general Araki en un interviu concedit a un periodista estranger.—Fabra.

DETENCIO D'UN DIPUTAT

Ostende, 23. — El diputat nacionalista flamenc Jeroni Leuridan i el conseller provincial Van Steelandt han estat detinguts en el moment que destruïen amb martells el text francès de les plaques indicadores dels carrers de la ciutat. — Fabra.

APAT DE DIRIGENTS HONGARESOS

Berlín, 23. — En l'àpat ofert als dirigents hongaresos anit, von Neurath, ministre d'Afers Estrangers del Reich, declarà: «La nostra amistat continua [illegible] en els drets imprescindibles del nostre país i per això mateix, en la doble finalitat d'una pau europea veritable i [illegible].»

En la seva resposta, Darany declarà: «Sento l'orgull que la meva pàtria estigui lligada al gran Reich alemany per una antiga amistat demostrada i que no té solament la base dels interessos comuns. Aquesta amistat ha servit sempre la pau. El batec d'amor de la guerra mundial la va afermar.» — Fabra.

DE PAS CAP A PARIS

Estambul, 23. — De pas cap a París ha arribat a Estambul el president del Consell de Síria. Manifestà als periodistes que a la seva tornada de la capital francesa anirà a Ankara amb l'objecte de tractar amb els homes d'Estat turcs sobre les futures relacions entre Turquia i Síria. — Cosmos.

A ATENES NO HA PASSAT RES

Atenes, 23. — L'Agència d'Atenes, oficiosa del Govern hel·lènic, desmenteix oficialment i rotundament les informacions publicades a l'estranger segons les quals havien tingut lloc a Atenes greus fets. L'esmentada Agència declara que la tranquil·litat és absoluta a tot el país. — Cosmos.

DEU MILIONS DE FRANCS OR A FRANÇA

París, 23. — Procedent de Nova York és esperat d'un moment a l'altre a Cherbourg, el paquebot "Champlain", que condueix al seu bord 10.000.000 de francs en or. — Cosmos.

SIS CRIATURES CREMADES

Portales (Nou Mèxic), 23. — Sis infants que jugaven sobre un dipòsit de benzina dispersada per a la refecció d'uns pavellons de fusta, han mort cremats en inflamar-se aquell combustible. Manquen altres tres nens, que hom ignora si fugiren espantats per la catàstrofe o si també hi han mort. — Cosmos.

REUNIO DEL CONSELL FRANCES

París, 23. — Aquest matí s'ha celebrat al Palau de l'Elisi, sota la presidència d'Albert Lebrun, l'anunciat Consell de Ministres. La nota oficiosa facilitada després de la reunió informa que el senyor Delbos hi [illegible] sobre la situació actual a Tunísia, Algèria i Marroc, així com de les mesures adoptades per a [illegible]-la.

El senyor Delbos donà àmplies explicacions sobre la situació política internacional.

Els ministres tractaren també del problema creat per les reivindicacions dels funcionaris públics que amenacen amb la vaga. — Cosmos.

EX-COMBATENTS ITALIANS A LONDRES

Londres, 23. — Ha arribat a aquesta capital una delegació d'ex-combatents italians de la Gran Guerra, presidida pel seu president, Del Croix. La visita té per objecte tornar la que setmanes enrera feren a Itàlia els excombatents britànics.

La delegació italiana ha estat aquest matí a l'Abadia de Westminster a dipositar una corona a la tomba del soldat desconegut. Aquesta tarda visitaran el ministre de la Guerra i demà seran rebuts pel rei Jordi. — Cosmos.

¿STOYADINOVITX ANIRA A ROMA?

Belgrad, 23. — L'Agència Avala anuncia que el president del Consell i ministre d'Afers Estrangers, Stoyadinovitx, arribarà a Roma el dia 5 del proper mes de desembre, en visita oficial, a fi de tornar la que el comte Ciano feu a Belgrad, amb motiu de la signatura de l'acord italo-iugoslau.

Stoyadinovitx conferenciarà amb Ciano i Mussolini. — Cosmos.

GOERING A AUSTRIA

Londres, 23. — La Premsa d'aquest matí dedica gran atenció a la visita que, sense previ anunci ni donar-li publicitat, ha efectuat el general Goering a Àustria. Els comentaristes consideren que Alemanya ha decidit aprofitar el moment psicològic actual per tal d'accentuar la pressió sobre Àustria en l'execució dels designis que sobre aquest país té el Tercer Reich. — Cosmos.

Exiliat de Portugal

Lisboa, 23. — Una nota oficial anuncia que Henrique Paiva Couceiro ha estat exiliat per dos anys. Couceiro ha estat acusat d'haver escrit a Salazar una carta que criticava la política d'Angola i d'haver comunicat la carta a diferents persones. La nota afegeix que Couceiro fou incapaç de subministrar proves de les afirmacions contingudes en la seva carta. — Fabra.

Protesta jueva

Varsòvia, 23. — Una delegació jueva es traslladarà a Londres per a protestar contra les restriccions d'immigrar a Palestina. Decidiren formar una legió jueva contra els àrabs. — Fabra.

UNA VISITA A LA LINIA MAGINOT

Estrasburg, 23. — El ministre de la Guerra, Daladier, ha sortit aquest matí per tal d'efectuar una visita d'inspecció a la línia Maginot. Va acompanyat del general Gamelin. — Fabra.

NO HI HA NINGU PER A FORMAR GOVERN

Brussel·les, 23. (Urgent.) — Tshoffen refusà la formació de nou Govern. El rei va oferir aquest encàrreg a Brunet, ministre i diputat socialista, el qual va declinar. Finalment, ha estat novament ofert l'encàrreg a Paul-Emile Janson. — Fabra.

TRASLLAT D'UNA AMBAIXADA

Xang-Hai, 23. — L'ambaixada francesa a Nanquín ha estat traslladada a Hankau. — Fabra.

EL COMTE DE PARIS A BRUSSEL·LES

Brussel·les, 23. — El comte de París ha arribat a l'aeròdrom d'Evere, a les 2'25 de la tarda, procedent de Suïssa, via Francfort. — Fabra.

[illegible]

Londres, 23. — Oficialment s'anuncia que el senyor Leche, encarregat de Negocis d'Anglaterra a Barcelona, acaba d'ésser elevat a la categoria de ministre plenipotenciari. El senyor Leche tornarà a Barcelona.

[illegible]

L'atac a Nanquín ha estat parat en sec

Hong Kong, 23. — Per informacions fidedignes rebudes aquí, es dedueix que la situació de les tropes japoneses enviades a l'atac de Nanquín deu ésser més que delicada a causa de la greu situació que els ha creat el temporal de pluges en interrompre totes les comunicacions entre les avançades i el gruix de les forces. Naturalment que l'avenç nipó vers Nanquín ha quedat radicalment suspès, afavorint això l'organització de la resistència xinesa. — Cosmos.

Dos condemnes per espionatge

Moscú, 23. — (De l'Agència Tass): El tribunal militar ha condemnat a 25 anys de reclusió a Pau Silberborn i Erwin Klein, acusats d'espionatge. El tribunal ha comprovat que en 1932 Silberborn fou enviat a la URSS en qualitat d'agent d'espionatge militar d'un Estat estranger. Sota la direcció de col·laboradors oficials dels consolats estrangers, reunia informacions sobre les indústries de la defensa nacional i de les unitats de la regió de Leningrad. A finals del 1936 fou expulsat. El 1937 retornà a la URSS en companyia de Klein amb ordre d'organitzar l'explosió dels dipòsits de petroli i frigorífics del port de Leningrad. Pogueren entrar a la URSS gràcies a passaports [illegible] de turistes però foren molt prompte desemmascarats i detinguts. Ambdós s'han declarat culpables. — Fabra.

Invitació a Hongria

Budapest, 23. — Tots els periòdics publiquen comentaris sobre l'estada dels senyors Daranyi i de Kanya a Berlín i afirmen que el viatge ha estat un èxit. Els periòdics germanòfils asseguren que Hongria [illegible] el pacte anticomunista, però en els centres oficials es guarda absoluta reserva sobre el particular. — Fabra.

Mesures financeres i monetàries

Xang-Hai, 23. — L'agència Central News anuncia que el doctor Kung, ministre de Finances, de tornada cap a Txungking, ha declarat a Hankeu que el Govern havia pres totes les mesures financeres i monetàries en previsió d'una resistència prolongada. El ministre afegí que el trasllat del Govern no significa l'abandonament de la capital. Recordà que [illegible] la havia pres el Govern francès i [illegible] victòria de la Gran Guerra.

Continua insistint-se que Kung assumirà la presidència del Yuan executiu en substitució de Xang-Kai-Txek, el qual es encarregarà de la defensa militar d'una manera exclusiva. Amb tot, no hi ha res concret sobre aquesta elecció del Yuan executiu i legislatiu. — Fabra.

LLEGIU «CATALUNYA»

Alguns detalls sobre el rècord de velocitat absoluta en automòbil

Hem donat la notícia que, finalment, Eyston havia pogut recórrer la distància d'una milla en els dos sentits — anar i tornar —, segons preveu el codi internacional de rècords.

La milla, en el sentit d'anada, en direcció nord, fou coberta en 11 segons 79/100, ço que representa una marca horària de 491'365 quilòmetres.

En la tornada, el «Thunderbolt» fou més ràpid, puix que aconseguí una velocitat mitjana de 511'365 quilòmetres.

Tret el promig dels dos recorreguts, el nou rècord del Món de velocitat absoluta en automòbil és de 501'177 quilòmetres per hora.

Durant el recorregut Eyston s'ha atribuït també el rècord sobre la distància d'un quilòmetre, que ha estat cobert a la marca de 502 quilòmetres 442 metres per hora.

Aquesta nova marca extraordinària, la qual hom parla ja de millorar — el propi Eyston ha dit que en la vinent primavera pensa assolir els 560 per hora —, ens porta a donar als lectors de CATALUNYA un resum de la marxa d'aquests rècords de velocitat prenent per base els centenars de quilòmetres.

El 29 d'abril del 1899, Serdtz aconseguia, a Achères, la marca de 105'882 quilòmetres de velocitat horària.

El 8 de novembre del 1909, Emery, a l'autòdrom de Brooklands, aconseguia rodar a la velocitat mitjana de 202'691 quilòmetres per hora.

El major Segrave, el 28 de març del 1927 establia una marca extraordinària: 326 quilòmetres 678 metres per hora. El rècord s'establí davant la platja de Daytona, als Estats Units.

El 24 de febrer del 1932, Malcolm Campbell, amb el cèlebre «Bluebird», marcà 408'720 quilòmetres per hora, i ara, el 19 de novembre del 1937, Eyston deixa el rècord en 501'177 quilòmetres per hora.

¿Qui i quan s'arribarà als 600 quilòmetres per hora?

Una explicació al lector

A causa de l'escassetat de paper, CATALUNYA ha de sortir avui i potser durant uns quants dies, reduïda a quatre pàgines, cosa que no serà obstacle perquè continuï donant la màxima informació de conjunt.

El lector hi trobarà a mancar algunes seccions secundàries que, tot i essent amenes, no són imprescindibles perquè el lector tingui tots els elements necessaris per a trobar-se ben informat.

Superada la present escassesa de paper, CATALUNYA tornarà a publicar-se a vuit pàgines.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

LA CREACIO DE LA XARXA UNICA DE FERROCARRILS

Per tal de donar compliment al decret de creació de la xarxa única nacional de ferrocarrils, ha estat constituït aquest organisme, sota la presidència del ministre del Ram, amb assistència del sotsecretari de Transports, director general de Ferrocarrils, representants dels Ministeris i obrers que l'han d'integrar.

El ministre pronuncià un breu discurs. Va fer constar que havien d'ésser solucionades les qüestions pendents i millorar les condicions dels serveis. Va dir que havien estat ateses, en els càrrecs representatius, les diferents activitats del Ministeri, i féu constar que tenia la seguretat que si seguissen aquesta línia de conducta seguiran prestant al treball que els espera una assistència entusiasta i desinteressada.

Finí dient que no podia ésser retut cap homenatge amb més eficàcia al treball de col·laboració que representen els ferrocarrils per a la defensa nacional, que el de restar constituït el Consell, i afegí que estava disposat a rebre totes aquelles suggerències que li siguin ofertes.

Assistiren a l'acte representacions del Ministeri d'Obres Públiques, del d'Hisenda, de Defensa Nacional, Treball, i altres personalitats i una representació dels obrers i personal ferroviari.

SERAN PUBLICADES FOTOGRAFIES DE LES NOSTRES PRESONS

El cap del gabinet de Premsa del Ministeri de Justícia ha lliurat als periodistes una còpia d'una nota rebuda pel ministre del director de Presons, en la qual elogia el zel i el procedir dels caps i oficials de Presons, durant els atacs de què són víctimes per part dels facciosos.

Explica detingudament el que han fet i proposa la publicació d'uns opuscles amb fotografies, autògrafs i descripcions [illegible] referents al règim de les nostres presons, a fi d'oferir al Món un document exacte i verídic [illegible] que són i representen al territori lleial de la República els establiments de custòdia i reintegració social dels reclusos.

Aquests opuscles hauran d'ésser en diversos idiomes, i el nombre dels exemplars, uns cent mil.

El ministre, en la seva contestació, ha elogiat el propòsit exposat i ha expressat el desig de veure'l aviat realitzat.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA DIU QUE ELS GRANS PROJECTES ES REALITZARAN UN COP ACONSEGUIDA LA VICTORIA

El ministre d'Agricultura ha rebut els periodistes i els ha dit que, de moment, no podia parlar dels grans projectes que té en estudi el Ministeri, perquè aquests no es podran realitzar fins un cop aconseguida la victòria.

El ministre ha parlat extensament dels problemes que afecten l'Agricultura i ha exposat el que cal fer per a beneficiar els agricultors.

Ha dit també que en l'ordre legislatiu s'ha fet ja una tasca intensa per a bandejar del camp el caciquisme.

Ha acabat fent remarcar la importància dels crèdits agrícoles que ha concedit el Govern d'ençà de la guerra contra el feixisme.

El teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMA, TARDA, A LES 5, I NIT, A LES 10

APOL·LO. — Companyia de drames socials. Nit, i demà, tarda i nit, "¡Abajo las armas!"

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, i demà, tarda i nit, "La chocolaterita".

COMIC. — Companyia de revistes. Nit, "Miss Virtud". Demà, tarda, "Me acuesto a las ocho". Nit, "Miss Virtud".

ESPANYOL. — Companyia de sainet català. Nit, i demà, tarda i nit, "La gloriosa".

NOVETATS. — Companyia lírica castellana. Nit, i demà, tarda, "Los guapos" i "El terrible Pérez". Nit, "Katiuska".

NOU. — Companyia lírica castellana. Nit, "Los claveles" i "La dolorosa". Demà, tarda, "Molinos de viento" i "El maestro Campanone". Nit, "Marina".

PRINCIPAL PALACE. — Companyia de comèdia castellana. Nit, "Mi cocinera". Demà, tarda, "El infierno". Nit, "Mi cocinera".

POLIORAMA. — Companyia de drama català. Nit, i demà, tarda, "Lo ferrer de tall". Nit, "L'hostal de la Glòria".

ROMEA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, i demà, tarda i nit, "La hija de la leona".

VICTORIA. — Companyia lírica castellana. Nit, "Los de Aragón" i "Las corsarias". Demà, tarda, "La del manojo de rosas". Nit, "Los flamencos".

TIVOLI. — Companyia d'operetes. Nit, "Soy una mujer fatal". Demà, tarda, "La princesa del dólar". Nit, "El primo de las Indias".

VARIETATS

CIRC BARCELONES. — Nit, i demà, tarda i nit, grans programes de varietats.

GAVINA BLAVA (Palau de la Llum) Avinguda Mistral, 50. — Demà, tarda, gran ball familiar per l'orquestra Jaume Planas.

NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la revenda, la comptadoria i la claca. Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i, per aquest motiu, no es donen entrades de favor.

L'ORDRE PUBLIC

EN UNA CASA DE BANCA SON DETINGUTS QUATRE INDIVIDUS

Aquest matí, quan intentaven fer efectiu en un banc de la Plaça de Catalunya un xec de 342.000 pessetes foren detinguts per la policia quatre individus que foren traslladats a la Comissaria General d'Ordre Públic.

CULTURA

Avui, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc, a l'Associació d'Idealistes Pràctics, Santa Anna, núm. 28, primer, segona, una conferència a càrrec de Francesc P[illegible], sota el títol «L'ànima catalana».

LLEGIU «CATALUNYA»

Mentides extravagants

Lloc de comandament d'Aragó, 23. — Només per tal que hom s'adoni com els facciosos mantenen o pretenen mantenir enganyada l'opinió pública, convé donar una ullada al periòdic «A B C», de Sevilla, on es comenten i detallen les més extravagants mentides.

En una de les seves últimes edicions diu que els evadits (?) madrilenys que circulen per la capital andalusa són els [illegible] focus d'infecció de propaganda subtil a favor dels rojos. A tal respecte diu: «¿No és, en efecte, un agent de provocacions d'aquells tipus que a Sevilla, San Sebastián, Bilbao, Santander i La Corunya es dediquen a la impúdica mentida de dir que a Madrid es menja bé i es circula amb normalitat? Afirmar que es menja alguna cosa més que garrofes i que es pot circular lliurement amb només la cèdula personal o la butaca és cometre una mentida per a especular a favor dels rojos.»

Afegeix aquest diari que no es fan transitar lliurement per l'Espanya de Franco aquests subjectes sense que siguin immediatament denunciats com a delinqüents contra l'Estat. — Febus.

Sempre seran traïdors

Lloc de comandament d'Aragó, 23. — Als joves que vingueren llur pàtria no hauria d'estranyar-los res, ni tan sols que entre ells hi hagi gent que, creient que tenen idees altes, renegaren finalment d'ells. Totes les coses se justifiquen i aquesta no podia escapar de la regla. La Delegació Nacional d'Informació i Investigació de "Falange" dóna compte de l'exclusió de diversos afiliats, antics membres de requetès, "Falange" i Acció Catòlica, per llur actuació d'abans i durant el moviment rebel. — Febus.

Els bombardeigs també són catòlics

Lloc de comandament d'Aragó, 23. — El cap rebel Franco ha dit a un periodista que cada vegada afirma més la seva significació catòlica en el nou Estat i que, un cop finida la lluita, i si és possible abans, seran reintegrats tots els béns a les ordres religioses, i els serà atorgada, a més, una àmplia llibertat.

A les Universitats seran establertes assignatures de Religió i Teologia i Història Religiosa, i tots els ciutadans col·laboraran amb el Govern, sigui amb una activitat professional o amb una funció específica. — Febus.

Congrés Regional de Camperols

València, 23. — Ha començat el Congrés Regional de Camperols de Llevant C. N. T., al qual assisteixen delegats de Castelló, València, Alacant, Albacete i Múrcia, i una representació del Comité Nacional.

Les dues primeres sessions s'han dedicat a la presentació de credencials, nomenament de mesa de discussió, informe del Comité Regional i renovació del Secretariat.

Es va discutir sobre el nombre de representants que ha de tenir cada província el Secretariat i s'acordà que fos solament un, per a evitar els inconvenients i dificultats del desplaçament.

La sessió d'avui ha tingut caràcter privat, car sembla que sorgiren algunes discrepàncies entre els delegats amb referència a qüestions de caràcter interior. — Febus.

Justicia

LES ACTIVITATS DELS TRIBUNALS POPULARS

Al Tribunal Popular número 1, s'ha vist la causa contra Joan López, acusat d'un delicte de tinença il·lícita d'armes de foc.

El Jurat ha dictat veredicte d'inculpabilitat i la sala ha absolt el processat.

També ha estat absolt pel mateix Tribunal, Francesc Delgado, acusat d'un delicte de furt.

La vista que havia començat al Tribunal Popular número 2, contra Manuel López López, s'ha suspès per no comparèixer els testimonis de l'acusació.

Davant el Tribunal d'Urgència número 1, ha comparegut Ramon Maiangarriga, que fou detingut quan intentava passar la frontera sense passaport.

La pena sol·licitada pel fiscal ha estat la de quatre mesos i un dia de presó.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

Audiència Territorial. — No té assenyalaments.

Tribunals Populars. — Número 1. Per sedició contra Gènis Aparici Alcaraz.

Número 2. Judici per [illegible] contra Benet Cubane.

Notícies Locals

[illegible]

UNA DENUNCIA QUE NO TE CAP FONAMENT

El metge forense ha efectuat l'autòpsia del cadàver Lluís Rubio, el qual va morir al carrer de Borrell, i que, segons la denúncia d'una veïna, la mort li havia estat produïda per una pallissa que li pegà la seva dona.

Segons l'examen facultatiu, la mort fou natural.

NOTES AGRICOLES

LES SEMBRES TARDANES DEL BLAT

En general, els treballs agrícoles són sempre més fàcils a començaments de l'estació de la tardor. La collita i el transport de la remolatxa són fàcils i quasi agradables durant les primeres setmanes d'octubre; després, al novembre, el mal temps fa més pesades i el per tant dóna menys rendiment. El mateix succeeix amb els sembrats. A l'octubre els primers blats són generalment sembrats en terrenys preparats per al conreu o sobre guaret. El terreny és lleuger, el temps bo i cobrir que sembra la [illegible]. Però amb les pluges que caracteritzen sovint el mes de novembre tot canvia. En l'estació dels blats que es sembren en el terreny de les remolatxes i s'ha de procedir amb rapidesa perquè els sembrats produeixin bons resultats. En efecte, tot és urgent, puix que s'ha d'arrencar i transportar les arrels, llaurar la terra i, al mateix temps sembrar. És ara en què les remolatxes són abundants, [illegible] llaurar la terra i que una part de blat no pugui sembrar-se fins a la primavera.

El novembre no és sempre [illegible] perquè si les condicions de temperatura permeten sembrar el [illegible] per als brots una forta davallada de temperatura produeix [illegible] s'ha pogut comprovar-se l'any 1933 en blats sembrats a mig novembre [illegible] una forta gelada que va venir seguidament, [illegible]. Degut a aquesta circumstància es té preferència per als sembrats encara més tardans. [illegible] l'extrem de l'estació [illegible] està acabada, el gra [illegible] jove apareixerà quan farà bon temps. I, tenint sembrats encara més enllà, es veu clarament com aquells es retarden als primers dies bons que [illegible] de l'any següent [illegible] cap paralització el brot és [illegible] quasi segur. La influència de l'època dels sembrats està, per altra part, subordinada a les varietats de blat. Unes es presten a sembrats perllongats (blats alternius), altres no ho resisteixen.

Pel novembre és de gran interès una pràctica relativa als sembrats i és la de les barreges de blats. La conveniència de les barreges és, evidentment, matèria de discussió així com també la tria de les varietats que s'han de conrear en estat pur. Convé limitar-se a les varietats de fàcil desenvolupament i les exigències de les quals no siguin massa accentuades. Una de les varietats podrà servir per a cobrir els buits que es produeixin durant l'hivern, si fossin molt nombrosos, l'altra varietat serà la de gran rendiment.

El blat requereix quantitats de llavor que van en augment de dia en dia, puix que el brot dels últims sembrats és feble.

Un dels avantatges dels sembrats tardans és que s'efectuen sobre terrenys llaurats recentment i a poca profunditat; aleshores la terra no serà molt lleugera i estarà neta. Quan el temps no és favorable s'ha de sembrar per darrera de l'arada, puix que després d'una forta pluja es pot llaurar i la llavor serà utilitzada sobre la terra recentment remoguda.

En el mig cultiu amb un tractor que arrossegui dues reixes es pot treballar més d'una hectàrea per dia. La sembradora podrà funcionar a la tarda. En el petit cultiu és impossible de fer-ho així. L'arada servirà al començament per a [illegible] les arrels, després, en llaurar, si el mal temps és persistent, de vegades esperar bastant perquè la terra s'escorri. En aquest cas el millor és sembrar a [illegible]. El petit cultivador sembra a mà.

En general no hi ha de tardar-se massa a sembrar, perquè els blats poden ésser influïts per un període de fred i no arribar a germinar; o bé si el mal temps s'allarga, [illegible] l'hivern sense que s'hagi pogut sembrar.

Fems artificials

Per a formar fems artificials es col·loca damunt una plataforma una capa de palla de [illegible] cm. de gruix i es rega al matí, a la tarda i al matí següent [illegible] per cada tona de palla [illegible] la primera capa de palla [illegible] quilos de fems [illegible] per metre quadrat [illegible] sulfat amònic per tona de palla. S'efectua ràpidament una [illegible] per a fer penetrar en la massa la fermentació [illegible]. Cinc o sis dies després es procedeix a una nova [illegible] ésser afegit fems [illegible]. A continuació s'estén una nova capa de palla i s'hi [illegible] sulfat d'amoníac cada quatre o cinc dies, fins a posar [illegible] capes de palla. Es deixa que la fermentació segueixi de la mateixa manera que els fems ordinaris.

La fabricació està acabada als tres o quatre mesos.

Una «tournée» a les colònies angleses

Londres, 23. — El corresponsal a Londres del «Yorkshire Post», periòdic de [illegible], creu saber que el marquès Dufferin, subsecretari d'Estat a Colònies, haurà d'efectuar el pròxim mes una «tournée» per les colònies d'Àfrica Oriental britànica. El periòdic creu que la importància concedida a les qüestions colonials per l'actitud de Mussolini i les reivindicacions d'Hitler dóna a aquesta visita un particular interès. El marquès de Dufferin and Ava es dirigirà a Aden i Somàlia i després a Khartum i Kenya. Degut a les reivindicacions alemanes, és probable que no vagi

Sindicat de Treballadors d'Oficines (U. G. T.)

ADVERTIMENT ALS EMPLEATS DE NOTARIES

ORDRE D'EXPULSIO

El Comitè de Catalunya de la U. G. T. ha expulsat de la nostra Central Sindical, per no complir degudament les consignes, el Sindicat d'Empleats de Notaries de Catalunya, domiciliat a la Rambla Catalunya, 66, segon.

L'EFICACIA DE LA REVOLUCIO ESPANYOLA

La Indústria Vidriera i el seu Art

XXIX

NO vull fer més càbales ni conjectures en ço que fa referència a l'important descobriment de la fabricació del vidre. Tinguem present que en el segle XV abans de Jesucrist, que és l'època a la qual es remunta la producció dels baixos relleus, si bé és cert que no es desconeixia la fabricació del vidre, era ben desconeguda la fabricació del vidre bufat.

Podem suposar que amb el desenvolupament de les indústries metal·lúrgiques del bronze, coure, ferro, etc., fos fàcil obtenir, amb les escòries, silicats múltiples que, en últim terme, no són ni més ni menys que vidres; vidres més o menys complexos i més o menys purs. Potser àdhuc l'esperit de l'"esterisme", essència dels moderns "gepeians" —casta tan vella com les cavernes i que avui, com ahir, hem de sofrir com a furóncol de la temporada (temporada en la qual diria's que la sang vessada hagi tret un bell esplet de mala sang), ja va trobar el ferment en aquelles èpoques antigues, i no tindria pas res d'estrany que un comerciant qualsevol, un mercantilista, amb el seu fi instint d'explotació, utilitzés un subproducte de la seva fabricació de metalls, estant constituït el vidre, com l'escòria, per un silicat doble, combinació de la sorra amb l'àlcali, i ho aprofités, dignament, cal reconèixer-ho (la raça dels "esteves", dels "gepeians" primitius, indubtablement, no era tan canibalesca com la d'avui); i l'aprofitament de l'escòria féu possible la fabricació del vidre. A aquell primer pirata del Mediterrani podem deure aquesta descoberta sensacional. Hem d'ésser-li, doncs, reconeguts en nom de la història ignorada i aixecar un monument al "gepeik" primitiu de les cavernes. I, en reconeixement propi, saludar amb el puny enlaire el primer pirata del Mediterrani, que bé s'ho mereix.

Antigament, la sosa s'obtenia amb la producció de la cendra dels vegetals que creixien a la vora del mar, per la qual cosa les fabricacions de vidre més importants han estat sempre installades al litoral del Mediterrani. Els fenicis foren els qui estengueren per tota la Mediterrània aquesta civilització química i vitrificadora. I ella s'imposa, fins a l'extrem que aquell ésser neuròtic, cúmul de paciència, que s'anomenava Job hagué de dir, en un to que semblava un xic massa irat tenint en compte que a aquesta persona sembla que tot nerviosisme i exaltació crítica li algú defensa: "L'home ignora el valor de la SAVIESA; no igualaria aquest valor ni de l'or ni el del vidre". Tanmateix, hem de fer-nos càrrec que aquesta "sentència" del llibre de Job té molta més puixança que no la d'aquell cúmul de saviesa que s'anomenava Salomó, en condemnar, en els seus "Proverbis" (cap. XXIII; vers. 31), de forma emfàtica, petulant i patriarcal, tots aquells qui, en el transport místic de la seva innata religió artística, pervenen a un estat temperamental en el qual hom s'eleva i s'acreix en la bellesa, en la poesia i en la música, i esguarden i admiren amb vocació el bell color del bon vi: la sang de la intel·ligència de Dionisios, el savi de la saviesa pràctica, de l'arada i la verema, matisada per la gamma excel·lent, vitrificable i policromada a través del vas de vidre. Bellesa de l'esperit, bellesa de sentiments, bellesa del paladar, bellesa del mirar: del cos. Art!

Objecte de vidre no definit. Simbolitza l'Arca de la Llei, en les catacumbes de Roma.

¿Es possible que en el regne de David hi hagi "pau i amor", si la persona més representativa per a encarnar aquesta pau i aquest amor —composició químico-etimològica del mot: Salomó—, blasma, fins a CONDEMNAR-LA i tot, la personalitat artística, moral, intel·lectual i mística del Poble que sap admirar el color de la meravella creadora de Bacus, a través de la patena, del calze, del GOT DE VIDRE, que els matisa en suggestions de pau i d'amor: Art, Vida, Treball. Més gran Dionisios que Salomó! Impossible, tanmateix, de pensar en la pobra desviació fanàtica, de pitonissa, que aquest blasme injust —la Justícia no s'ha distingit mai per la Saviesa— de Salomó ens permet d'atribuir-li. A ell, gran patriarca del regne de David, cúmul de Saviesa.

«PASTA» DE VIDRE I VIDRE BUFAT

EN parlar, en aquesta mateixa Secció, del Vidre Buit, ja vam remarcar que aquest vidre pren també el nom de Vidre Bufat. També, en començar a parlar d'aquesta secció del Ram del Vidre, vaig haver d'esmentar algunes vegades la paraula "pasta" per a fer-vos més fàcilment imaginable aquell moment de transició que sofreixen totes les composicions químiques fins a solidificar en la matèria anomenada vidre. Jo us deia que els companys, amb unes llargues barretes de ferro buides de dins i que capbussaven a la meravellosa boca d'infern que és el forn, amb mestria sorprenent, deguda a una gran pràctica, n'extreien, enganxat a la punta d'aquelles barretes de ferro, un caramull de vidre tou, pastós, emmotllable, sense solidificar encara, que modelaven ràpidament en un cantó de taulell, i amb una petita bufadeta, donada per l'altre extrem del tub de la barra de ferro, buida de dins, l'inflaven a la mida convenient i el col·locaven sobre o dintre d'un motlle; que de vegades, per mitjà de premsa, i altres no, donaven la forma definitiva a l'objecte de vidre, que després se solidificava i, esperant ésser manipulat, tornaria a cuore's a un altre forn, aquest potser elèctric, que el deixaria fort i en l'estat natural del vidre que coneixem.

Doncs bé, jo us deia que el vidre sortia de dins del foc en "pasta", però...

Heus ací que la història del vidre ens porta davant la necessitat d'haver d'emprar aquest mot en un altre sentit. En l'època prehistòrica aconseguiren els egipcis una "pasta" d'ESMALT. Aquesta "pasta" era, naturalment, fluixa, tova; s'esquerdava i aixafava fàcilment si es posava un objecte, fet amb aquesta matèria, dins del puny i es premia un xic. En realitat, es tractava de vaixelles: flascons, gerros, de gran diversitat de mides, d'una mena de vidre —fluix, com hem dit—, però que era tot ell un esmalt bellíssim i ricament policromat en tons i gammes superbes, però que no eren gens ni mica transparents.

BLACK GIPSY

(Continuarà)

JAPO CONTRA FRANÇA

L'Emprèstit de França a la Xina i el Misteri de l'Or a Alemanya

(Observació Sincrònica de dos Anuncis de Guerra)

I dic Guerra en el sentit Econòmic. — L'article d'ahir, a CATALUNYA, «Or i Sang a Alemanya», m'inspira el desig d'ésser útil al públic treballador. — Jo començaré per l'Aritmètica: «els Números són déus ha dit el matemàtic jueu KRONECKER; els Números són déus. I obra nostra és tot el demés.

Els Anglesos economistes parlen de Fets freds (cold facts): parlin en primer lloc, per a nosaltres, les xifres gèlides.

I. — DUANES I DIPOSITS EN BANCA

Dic, abans que tota altra cosa, que les donades meves són extretes de la «Neue Zuercher Zeitung», la qual és posada a contribució per la veterana «Revue Scientifique» (a. 76, n. 18, p. 336): cal citar les fonts. ¿Com, un escriptor que es deu al públic, podria aspirar a la més lleugera confiança si no cita les fonts? Vejam. — Amb massa facilitat es barregen xifres i arguments, en la Premsa d'ací. Detesto els improvisadors. — No cal sinó precisar, ara: amb tota la confiança, doncs:

I. — PERDUA TOTAL, OR DEL REICHBANK (3 anys, RM. fins al 30 juny) — 292.000.000
EXCEDENT TOTAL D'EXPORTACIONS — 73.700.000

La diferència, uns 220 milions.

¿On ha anat a parar, aquesta suma?

II. — El primer Semestre 1937, Alemanya ha rebut 67.500.000 RM. de metall preciós. I LES RESERVES DEL BANC NO ULTRAPASSEN ELS 9 MILIONS 300.000 RM.

¿On ha anat a parar, aquest Or? Repeteixo.

II. — L'OR OCULTAT

La deducció s'imposa. Sols atenent les primeres partides. Empro: ¿On és, l'Or dels emigrants alemanys?

¿En quina partida figura — la remissió d'Or rus? — En concepte d'exportació. En cap partida. Està, doncs, dirigida l'Aritmètica (Ciència d'Estat), i aquestes Ocultacions es fan en vista de quelcom evident, de tan intuïtiu que resulta.

Aquesta ocultació vol dir guerra declarada.

III. — EL Dr. KUNG, DE LES FINANCES DE XINA

I, en tant, aquest angèlic, sincer i indiscretíssim Doctor Kung, ministre d'Hisenda xinès, confessa un Acord Financer amb un «Gr» de Banquers de França. — ¿Quins?

La comunitat de les gents (Faul, versal, com diuen els Anglesos) parlen encara de «França», «Alemanya», «Anglaterra» i demés, amb mentalitat Permanentista, estàtica de tan estatal i fixada. — Doncs, mireu: el Doctor Kung, una vegada ultimada la cosa, a París, ha passat per Praga, venint de Berlín. Per Roma, davallant de la formosa vila de Praga.

El convent és Europeu. La Holding i el Trust són superestatals. No en tenen pas, de pàtria.

IV. — LA SAGNANT OBJECCIO JAPONESA

I estaria bé, i així, inclús, seria humanitari (ajudar el caigut), si no fos perquè 100 milions de Grecs, com els anomeneu, erigits en Panteisme Militar, no cedeixen pas ni una línia en el programa:

Àsia, per als Asiàtics. Tokyo capital.

S'oculta l'Or, a Germània, i es palesa, massa i tot per cert, a la Xina de Kung:

—Així, no pot ésser. I, perquè França deixi el seu humanitarisme, ja està amenaçada la seva Imperial possessió d'Àsia.

Es el que li ha succeït al Portugal del Nord, Holanda. — El Programa de niponització de la Xina no és pas complet si no considera la Unitat Financera de l'Àsia, tota ella.

I, en fi, Lord Halifax és a Berlín, per veure si hom podria rectificar la via oculta que l'Or seguia en aquelles hores. Hitler, massa hipocresia. Kung, excessiva candidesa.

Problema, en definitiva: fer els Complex necessaris i suficients, en vistes d'evitar una «guerra».

¿Que no ho és, ja, la dels Trustistes, tossuts a posar en rengle les monedes?

I és el que dic: sense Química, no entendreu pas aquesta Història de governs, nacions i pàtries modernes.

En realitat, ja no n'hi ha pas, de geogràfics Estats. I el continuar a parlar de «França», «Anglaterra», etc., és una faisó de declarar-se anacrònics i superficials. — ¿COM FUNCIONA LA BANCA DEL MON?

Tot el problema, el veritable problema. No n'hi ha pas d'altres problemes, ni enigmes, a hores d'ara.

VI. — JAPO CONTRA FRANÇA

El discurs d'un parlamentari prestigiosíssim, de la Imperial República veïna, davant la Comissió Senatorial, vulgaritza, ara — i millançant als diaris —, ço que era evident per als Economistes. Per als clínics d'aquesta època nostra:

Japó contra França.

Japó contra França, això és a dir: prohibició taxativa, a la Imperial República, de tenir l'aire d'intervenir en assumptes de la Xina. — Res més.

De no atendre, aquest consell, el Mikado prendrà possessió de París Pacífics, que fins a aquest jorn eren considerava la dolça França. — Es que el Grup Bancari Mitsui-Mitsubishi no tolera competències de París. Es senzill.

Oh! ¿Com pot contrarestar, ara, París, aquesta amenaça Nippònica?

Francament: de cap manera. Perquè el Siam ja és «faxista» (com en diuen), de la mateixa faisó — i per simètrics motius — que feixista és la classe Rectora Rumena.

* * *

Tot això, nosaltres ho vàrem preveure, i articles en la Premsa — i llibres — estan a prova, de què l'Economia, ben estudiada, positivament és una ciència.

Car saber no vol dir, al capdavall, sinó PREVEURE.

L'Escola d'Economistes de Barcelona ha fet previsions, fa 6 anys. I, aquest any mateix, ha llegit els esdeveniments del món, abans que arribessin els telegrames.

PETER PYNTON, D. M.

Informació orgànica

Per avui

INDUSTRIA DE LA FUNDICIO COL·LECTIVITZADA C. N. T. - U. G. T.

La Indústria de la Fundició Col·lectivitzada C. N. T.-U. G. T. celebrarà al local del "Venus Sport" (carrer del Tigre, 27), una assemblea a dos quarts de set de la tarda.

FEDERACIO LOCAL D'ATENEUS LLIBERTARIS DE BARCELONA

A tots els Ateneus

Estem travessant uns moments de crisi orgànica incomprensible, amb la qual donem la sensació d'una apatia conscient. Apatia conscient vol dir que donem la sensació d'haver dipositat una confiança il·limitada en el Secretariat d'aquesta Federació Local, la qual cosa és contraproduent a les normes que en el fons té traçades el Secretariat, car la seva consigna fou i segueix essent la celebració setmanal d'una assemblea de tots els nostres Ateneus, i ara, en aquests moments que els ulls del Món segueixen amb ànsia la tasca gegantina del proletariat espanyol, és quan a nosaltres se'ns acut pensar en no pensar en res.

Companys: Tenim els ésserts pàries de les nostres llars que es juguen la vida per la Llibertat, i tot i ésser ja a l'hivern, ningú no es queixa; lluiten contents i moren entonant el cant sublim de la redempció. I nosaltres, en aquesta Secretaria, on responem al deure de la missió que ens fou encomanada en elegir-nos el càrrec, necessitem la vostra assistència per a decidir el Magne Festival que volem celebrar amb el 5 d'acaptar fons per a prevenir de les inclemències del temps aquesta joventut viril i sofrida que per nosaltres fa ofrena de tot el que val.

Volem ésser dignes de vosaltres, i exigim que la Federació d'Ateneus, tota, sigui digne estel conductor de la Revolució, i això solament pot demostrar-se en anar vers els nostres germans amb el cor i amb les obres.

Us esperem a tots, sense mancament, avui, dimarts, a les set de la tarda, al nostre local.

Si el delegat nomenat no hi pot concórrer, que vingui un altre company al seu lloc car no ha de mancar-hi cap Ateneu.

Us saluda el Secretariat de la Federació Local d'Ateneus.

Per a demà

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSES

El Sindicat de les Indústries Alimentoses, Indústries del Sucre, celebrarà reunió de Junta i Comissions, a les nou en punt de la tarda.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES QUIMIQUES

El Sindicat de les Indústries Químiques, barriada de Sants, celebrarà una reunió, a dos quarts de set de la tarda, al local de Guadiana, 13 i 15.

SINDICAT D'INDUSTRIES QUIMIQUES

El Sindicat d'Indústries Químiques de Barcelona convoca a les juntes tècniques i militants en general a la reunió de militants que se celebrarà demà, dimecres, a dos quarts de quatre de la tarda al nostre local social.

NOTES VARIES

COMITE PENINSULAR DE LA F. A. I.

Delegació de Barcelona

Des d'avui ha restat establerta a Barcelona una Delegació del Comitè Peninsular de la F. A. I., amb residència a Via Durruti, 30, sisè, telèfons 11759, 11760 i 11753.

A aquesta Delegació caldrà adreçar tota la correspondència relacionada amb assumptes oficials, de caràcter polític o governamental, i també aquella que tingui relació amb gestions a realitzar amb l'Organització sindical.

CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

Comitè Nacional

Posem en coneixement dels Comitès, Sindicats i moviment llibertari, que aquest Comitè Nacional ha establert les seves dependències centrals a Via Bonaventura Durruti, 30, Barcelona.

A València, carrer Gravador Esteve, 4, continua la Delegació directa d'aquest Comitè als efectes de tràmit.

SINDICAT UNIC DE LA INDUSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX DE BARCELONA

Preneu nota dels nostres telèfons

Posem en coneixement de tots els afiliats a aquest Sindicat i públic en general, que el telèfon número 14.639 (centraleta), és el de totes les Seccions que integren aquest Sindicat, i el número 17.858 és el de la Junta Central.

UNA NOTA DE LA F. E. S. A. C.

Respecte l'adquisició de les patates de llavor

Per tal d'esvair la confusió que ha produït entre els agricultors de Catalunya una nota publicada per la Secció Agronòmica (Jonqueres, 2), sota el títol "Normes per a l'adquisició de patata de llavor", la Secció de Compres de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya fa públic, que tal com determina la Llei de Sindicació dels conreadors, els pagesos han de fer llurs compres a través dels Sindicats Agrícoles i que, per tant, per a l'adquisició de llavor de patates que no s'han d'adreçar a les Seccions Agronòmiques Municipals, sinó a la Federació de Sindicats Agrícoles, a través dels Consells Sindicats Agrícoles de Catalunya, a través del Sindicat Agrícola respectiu.

La Secció de Compres de la F. E. S. A. C. vol aprofitar aquesta nota per a assabentar la pagesia catalana que, concedides pel Govern de la República les divises necessàries per a adquirir a Anglaterra, Estònia i Holanda un total de 17.000 tones de patates de les varietats que s'acostumen a sembrar a Catalunya, han sortit dos delegats per a tramitar prop dels productors les primeres expedicions de la referida llavor, les quals començaran a arribar dintre un breu termini.

FEDERACIO IBERICA DE JOVENTUTS LLIBERTARIES COMITE NACIONAL

A tot el moviment anarquista

Per la present nota posem en coneixement de l'Organització Confederal, Específica i Juvenil, que Marcel Pecapera ha estat donat de baixa de la nostra Organització per la seva conducta tèrbola en el si de la nostra Organització. Advertim a tots que el mencionat ciutadà posseeix un aval d'aquest Comitè Nacional que declarem nul.

Demanem amb insistència, tinguin en compte aquesta nota tots els companys, especialment els Comitès de les nostres Organitzacions.

El Comitè Nacional

TREBALL CONSTRUCTIU DE LA C. N. T.

LA COL·LECTIVITAT DE GRAMENET DEL BESOS (BARCELONA)

Fins el 19 de juliol, Gramenet del Besòs era considerat una barriada de Barcelona, per als efectes sindicals; però les derivacions del moment alliberador portaren la C. N. T. a intervenir en la vida municipal dels pobles i, aleshores, els obrers de Gramenet del Besòs realitzaren el que de feia temps volien: l'autonomia sindical.

Les Comissions de Barriada es van convertir en Sindicats, i entre aquests es va constituir la Federació Local de Sindicats afectes a la C. N. T.

Una vegada estabilitzada l'autonomia sindical, els camperols aconseguiren també la seva.

Els camperols que treballaven en el grup anomenat «Sanxis» fou la primera col·lectivitat agrícola que es va constituir a Barcelona. El 30 de desembre del 1936 s'hi van afegir els altres treballadors del camp del Besòs. Així continuaren en cordial col·laboració amb la Col·lectivitat de Camperols de Barcelona i el seu terme durant molts mesos.

La Col·lectivitat Agrícola de Gramenet del Besòs funciona en completa independència des del mes d'agost d'enguany, constituïda per les terres del grup «Sanxis» i el restant dels terrenys col·lectivitzats de Gramenet del Besòs, que passaren a ésser designats primers i són zona nova de la Col·lectivitat, amb una extensió de 90 jornals de terra.

La Col·lectivitat Agrícola de Gramenet del Besòs és de poca importància des del punt de vista material. Com ja hem dit, la terra conreada és de 90 jornals. Hi treballen 63 homes i 48 dones, que donen un rendiment de producció d'unes 15.000 pessetes setmanals.

Però si materialment és petita, en l'aspecte d'orientació interna i social res no ha d'envejar a cap altra Col·lectivitat.

Els col·lectivistes de Gramenet tenen un sou de 100 pessetes setmanals, i 48 les dones. La Col·lectivitat té assegurada l'assistència mèdica per tota classe de malalties amb l'abonament del jornal íntegre.

Com a un detall de la vida pròspera i ben orientada, podem assenyalar el cas del company Pere Barte, que té la satisfacció d'haver estat el primer jubilat de la Col·lectivitat amb un sou de 60 pessetes setmanals.

La producció de la Col·lectivitat és distribuïda diàriament en tretze taules de venda al detall en els mercats de Barcelona i la localitat; totes aquestes taules estan servides per dones pertanyents a la Col·lectivitat.

Són de la Col·lectivitat, amb els mateixos drets i deures, un fuster i un paleta.

El resultat econòmic d'aquests tres mesos de vida independent no pot ésser més satisfactori. Després d'invertir més de 40.000 pessetes en obres de millorament, hi ha en caixa un residu de 42.000 pessetes. Tot això en tres mesos!

Està projectat un pou per a efectuar el regadiu de tota la seva zona, que augmentarà considerablement la seva capacitat productiva.

La Col·lectivitat forma part del Sindicat de Camperols de la localitat i de la Federació Local de Sindicats de la C. N. T.

Intervé també en les activitats del Sindicat Agrícola i en la Junta Municipal Agrària.

El Consell Administratiu de la Col·lectivitat, és constituït per cinc companys. També hi ha un delegat i un subdelegat de cada una de les dues zones.

El Consell Administratiu i els Delegats Tècnics, en cordial i compenetrada col·laboració, condueixen la Col·lectivitat de Gramenet del Besòs a un èxit complet.

Frontó Novetats

Demà, dimecres, a les quatre de la tarda, a pala:

AZPIOLEA - VILLARO
contra
AZURMENDI - AGUIRRE

ANUNCIS OFICIALS

CAMPSA - PETROLIS

Per a substituir el personal mobilitzat, són admeses sol·licituds de treball per a les següents professions:

ENGINYERS
DESTIL·LADORS
MECANICS
CONDUCTORS
AJUDANTS
COMPTABLES

Els sol·licitants no hauran d'estar compresos en els reemplaçaments mobilitzats.

Les retribucions dels admesos seran les corresponents a les funcions que els siguin encomanades a l'empresa; però no adquiriran altre dret per llur caràcter d'eventuals.

Les sol·licituds es presentaran, fora de Barcelona, a les Agències Comercials de la CAMPSA, i en aquesta, a la seva Central, Diputació 239, en el terme de quinze dies a comptar de la data, acompanyant els documents acreditatius de la seva aptitud professional.

Barcelona, 23 novembre del 1937.
El Director,
T. Echevarria

COM I PER QUE FOU CREAT EL SERVEI DE TRANSPORTS D'URGENCIA

L'escassetat de la benzina que obligà d'adoptar mesures de caràcter restrictiu, pel que es referia a la utilització de cotxes de tracció mecànica, va portar, com era natural i obligada conseqüència, una paralització absoluta en el servei de taxis, fora d'aquells casos d'urgència extraordinària, que obligava atenuar el rigorisme d'aquella disposició. Era, no obstant, d'absoluta necessitat reglamentar aquest particular amb adequades disposicions, per tal que el servei extraordinari es realitzés d'acord i de conformitat amb les normes a proposar per l'Ajuntament de Barcelona, fidel intèrpret del sentir de l'opinió manifestada en ocasions a través dels seus organismes i de manera directa, per ésser de la seva competència, per mitjà de la Conselleria-Regidoria de Serveis Públics Municipals.

A aquest efecte, i en virtut de l'exposat pel conseller titular del dit Departament, en el si del Comitè Municipal Permanent, foren encarregats, el repetit conseller-regidor de Serveis Públics i el de Governació, de formular l'oportuna proposta de reorganització del servei per a l'indicat transport, encara que limitat als casos de reconeguda urgència, tals com servei de metges, llevadores, trasllat de malalts, d'accidentats, etc., encarrec que precisament tenia per objecte estudiar i proposar la petició a formular al director general de Transports de la Generalitat de Catalunya, perquè dictés aquelles ordres i disposicions que portessin a solucionar el problema de la manca de cotxes que necessitaven, en serveis d'urgència extraordinària, utilitzar els ciutadans.

Les bases per a la prestació del dit servei d'urgència, que, com era natural, havia d'ésser de caràcter permanent i per als casos que acabem d'exposar, exigien que hom acredités convenientment la urgència en tot cas, per si fos exigida pels agents encarregats del tràfic. El nombre de cotxes per a una ciutat de radi tan extens i amb més d'un milió d'habitants, augmentat considerablement amb el dels refugiats evacuats de diverses poblacions d'Espanya, s'estimà en seixanta com a mínimum, i es determinà que els esmentats cotxes havien de portar un distintiu (bandera) blanc, amb l'escut de la ciutat i la inscripció d'"urgència". També s'indicaven altres particularitats sobre els números dels telèfons que hom podia utilitzar en sol·licitud del dit servei; i, com era lògic i natural, es decidí, finalment, que es prestés aquest servei per la mateixa Empresa que ja tenia al seu càrrec el de la prestació d'automòbils per a la Corporació Municipal.

Així resolt, s'interessà de la Direcció General de Transports de la Generalitat de Catalunya l'oportuna autorització per a la implantació del servei, amb un nombre total de 60 cotxes. Però es dóna el cas que, per necessitats peremptòries, que la guerra imposa de sobte, cal disposar dels cotxes reservats al dit servei. Es natural, doncs, que es procuri reemplaçar ràpidament aquells vehicles de què hom se servi. I és el cert que, en tramitar-se tot ço que es referia a dotació dels nous números que corresponen als cotxes substituïts, s'observen tals entrebancs i dilacions que pot assegurar-se que es presta el dit servei d'urgència amb un nombre tan limitat de cotxes que no arriba ni tan sols a la meitat. I això, a part de no tenir explicació la demora en la tramitació dels nous números, ja exposada, perjudica de manera evident els ciutadans que per llur professió es veuen obligats a haver de recórrer enormes distàncies, i els malalts i ferits que necessiten ràpida assistència facultativa.

Altra petició que, en mèrits de l'acord del 14 d'octubre, s'interessà de la mateixa Direcció General de Transports de la Generalitat, fou la relativa a que s'autoritzés la circulació d'un nombre limitat d'autoòmnibus (cinc) dels Departaments Centrals de Ferrocarrils, a l'arribada dels trens. Són del domini públic les queixes i protestes que a l'arribada dels trens formulen els qui vénen a Barcelona, i es veuen obligats a transportar personalment els seus pesats equipatges, fins a poder utilitzar un tramvia, o han d'anar al seu estatge amb les maletes a coll, segons sigui l'hora d'arribada.

La mateixa Secretaria General del Comitè Regional de Ferrocarrils de Catalunya cridà l'atenció d'aquest Municipi sobre el cas, freqüent, de transports d'urgència a l'arribada dels trens, i sol·licitava la dita autorització, que, estudiada, fou resolta en el sentit que resta exposat, ben entenent la Corporació que, en benefici i interès del públic i en vista de les necessitats derivades de l'actual estat de coses, cal que aquestes deficiències desapareguin o es disminueixin, les quals, si foren imposades per l'escassetat de benzina, no han de traspassar el límit natural i just.

Però, malgrat d'haver-se sol·licitat aquesta autorització de l'esmentada Direcció General de Transports, fins el moment, aquesta no ha estat atorgada i les coses continuen en el mateix lamentable estat, el qual és precís corregir en interès del públic i per al major prestigi de la nostra ciutat.

El conseller-regidor de Serveis Públics
Vicenç Pérez Combina

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 505
Telèfons: Administració 35410
Redacció 30577
Tallers 35571

SUBSCRIPCIONS
Barcelona, un mes ... ... Ptes. 3'50
Península, un trimestre ... ... " 10'50
Amèrica i Filipines, trimestre ... ... " 10'50
Els altres països, trimestre ... ... " 18'00
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA — A.I.T.

Barcelona, dimarts, 23 novembre 1937 — ANY I — NUMERO 235

ALERTA, CIUTADA FRANCES!

SI PER UNA CEGUESA INCOMPRENSIBLE CONTINUES NEGANT LES ARMES AL POBLE ESPANYOL, AVIAT ET TOCARA A TU, PRENDRE-LES I VESSAR LA TEVA SANG

Amb aquest títol, i amb la signatura d'«Un Espanyol», ha estat publicada a França una crida als francesos, la qual considerem interessant reproduir a continuació:

«Aquells que, amb una intenció patriòtica però amb un enceguement absolut et tranquil·litzen prometent d'alliberar-te de la guerra, s'enganyen i t'enganyen. La guerra és ja a casa teva, i cada dia que passa, sense que tu te n'adonis, agreuja la teva situació. Reflexiona sobre les següents preguntes i respon, després, amb una consciència serena:

1.—¿Es cert o no és cert que els països feixistes trenquen quan volen els tractats internacionals, que envaeixen i que destrueixen territoris pacífics, que conserven el que els plau de conservar i que no reconeixen cap convenció ni cap acord? La seva resposta, la Manxúria, Abissínia, Espanya i la Xina et responen.

2.—¿Es cert o no és cert que Espanya, aquest país que és la teva germana més propera, és envaïda des de fa quinze mesos, explotada, tiranitzada, assassinada i polvoritzada pels exèrcits italians i alemanys? Itàlia i Alemanya ho han proclamat elles mateixes.

3.—¿Es cert o no és cert que els alemanys, proveïts d'abundant artilleria, es troben ja instal·lats a la província de Guipúscoa, en el seu port de Pasajes i en els Baixos Pirineus, és a dir en la teva pròpia casa? El Món sencer ho sap.

4.—¿Es cert o no és cert que el contacte entre la teva metròpoli i les teves possessions africanes es troba a mercè de les potències feixistes? Massa que ho saps. Impossible de travessar la Mediterrània sense el consentiment d'Itàlia, la qual, assentada pel seu feu de Mallorca, bombardeja cada dia vaixells anglesos i francesos. Si vols utilitzar l'estret de Gibraltar, trobaràs el teu camí tallat entre Màlaga i Ceuta. I si, tornant un segle enrera, volies contornar el cap de Bona Esperança, no ho podries fer tampoc sense l'autorització dels feixistes, que actualment ocupen ja Galícia, Lisboa i les Illes Canàries. De manera que, a l'hora actual, les comunicacions entre els teus soldats metropolitans i els de l'Àfrica, estan ja virtualment interrompudes.

5.—¿Es cert o no és cert que estàs voltat de Governs (no diem de pobles) feixistes? Pensa-hi. Alemanya, Itàlia, Suïssa, adhuc Bèlgica, objecte actualment de captació pels alemanys, el Gran Ducat de Luxemburg, la petita república d'Andorra, els Baixos Pirineus... ¿De quina banda la teva casa té encara finestres al sol? Els Pirineus Orientals estan ja greument amenaçats; els feixistes, després de llur tasca a Espanya, temptaran posar el bloqueig del teu litoral Atlàntic, mentre Londres continuarà reunint subcomitès de no intervenció. Car tu, francès, t'has apartat davant Anglaterra com insignificant i sense valor, i podria molt ben ésser que un dia fossis tractat com Espanya.

Doncs bé, si tot el que acaba d'ésser exposat és cert — i cap persona de bona fe sabria negar-ho —reflexiona encara i respon a aquesta altra pregunta: ¿Creus que Itàlia i Alemanya retiraran mai llurs exèrcits d'Espanya? Serien molt innocents els que ho esperessin. Mentre el Comitè de Londres perd el seu temps en discussions sense efecte, els feixistes continuen desembarcant en terra espanyola noves divisions, hi porten milers i milers d'homes italians, alemanys, portuguesos, moros, negres i somalis, i un abundant material d'aviació, d'artilleria i d'armes lleugeres de totes categories.

Hom s'encamina, doncs, clarament i impudentment vers la conquesta d'Espanya. I un cop l'Espanya conquistada, què passarà? ¿Penses que els invasors se'n tornaran tranquil·lament a casa seva amb les mans a les butxaques? ¿Tu creus en aquesta faula que diu que han anat a Espanya per alliberar-la del comunisme? ¿No veus, al contrari, que a mesura que el Govern espanyol esdevé més moderat, és la guerra més cruel, més despiadada i més bàrbara? L'error ja no és possible. Si els invasors obtenen la victòria, Espanya, sotmesa a l'esclavatge, donarà un feixisme de més.

I després? ¿S'acontentarà la voracitat feixista d'aquest resultat? No, ciutadà francès. Després de tot això es girarà contra tu. No pas contra el comunisme ni contra el Front Popular, sinó contra tu, propietari, contra tu, cultivador, contra vosaltres tots, artesà, renditista o empleat. Car al que ells aspiren, no és essencialment a la possessió d'Espanya. ES A LA DOMINACIO DE FRANÇA. ¿No veus que el somni, tot cop proclamat de Mussolini, és la resurrecció de l'Imperi romà, del qual França i Espanya en serien colònies? ¿I no t'adones que Alemanya espera la seva revenja i que somniarà de prendre-la tan bon punt tindrà en les seves mans totes les fronteres de França? ¿No observes ja que la guerra contra França es prepara o es fa ja a Tunis, a l'Algèria i al Marroc?

De més a més, inclou't bé d'això: Quan el feixisme estranger t'atacarà trobarà un ajut entusiàstic entre els teus propis conciutadans. A França mateix, hi ha partits feixistes, una Premsa feixista, l'Administració està minada pel feixisme... El dia de l'agressió, la República serà combatuda a la vegada de l'exterior i de l'interior, i sofrirà la sort tràgica d'Espanya.

No creguis que aquesta crida t'exhorti a la guerra. Per bé que els resultats de la guerra espanyola hagin d'interessar-te tan vivament com interessa a Espanya, ningú no t'ha demanat ni un home ni un franc. Hom no et demana sinó el respecte dels tractats, el manteniment de la llibertat de comerç que no va sense l'obertura de les fronteres.

Davant d'una actitud semblant, cap nació no podria dir-se atacada o ofesa. La veritable no intervenció hauria consistit a respectar l'estat de coses que existia abans del juliol de 1936. El que s'ha fet, és una intervenció A FAVOR dels generals traïdors i CONTRA el Govern legítim d'Espanya.

Avui dia, encara, hom no et demana altra cosa: la llibertat!, el respecte dels tractats!, la solidaritat moral! Si el teu país, ciutadà francès, deixa anar les coses com ara, podrà veure enfonsar-se l'Espanya, però fes-te càrrec que, aquell dia, la França estarà condemnada també. I quan veuràs la teva pàtria envaïda, els teus fills dividits, els alemanys satisfets de llur revenja, els italians assaciats, París base aèria feixista, aleshores ni el teu desastre, ni el teu immens dolor, ni la teva ruïna, no seran alleujats per les intencions ingènues de M. Blum, ni per la raonament il·lusòria de Mr. Eden.

Alerta, ciutadà francès! Per bé que no estiguis encara en la batalla, n'estàs en perill. Els espanyols, que avui donen llur sang, no et demanen sinó el dret d'adquirir armes. Si per una ceguera incomprensible continues negant-les, aviat et tocarà a tu prendre les armes i vessar la teva sang.»

UN ESPANYOL.

PERFILS

COINCIDENCIA SIMBOLICA

Tota la Premsa antifeixista de l'Espanya lleial, dissabte passat, dia 20 expressà amb accent de viva condolença el seu afecte davant el primer aniversari de la mort del nostre Durruti. Les paraules escrites, filles, sens dubte, de la manifestació més cordial de cada sector antifeixista, feien sentir, a més de l'escalf humà que traspuaven, el sentiment germanívol que les distàncies eren petites perquè uns i altres, tots plegats, en fi, ens poguéssim fondre en la realització única i indispensable de la unitat veritable. Tant ens semblava així, que, en el fons, pensàvem que cap altre homenatge no podia fer-se a la memòria de Durruti que fos més prestigiós, ni ell, en vida, no hauria desitjat altra cosa que servir d'aglutinant, si així s'hagués escaigut, a l'entesa noble i sincera de totes les forces antifeixistes, car ell, profundament intuïtiu, ja en copsà tota trascendència abans d'afrontar la seva vida heroica.

Encara avui, a tres dies de distància, el ritme d'aquella prosa saturada de honesa i admiració com a digne tribut a la glòria del més gran guerriller de la classe treballadora espanyola, ens il·lusiona el pensament, i fins i tot creuríem que mútuament ens hem retrobat, si no fos que misèries arran de terra ens han recordat que les coses del cor, a la reraguarda, no guarden estreta relació amb les accions i les idees. Podríem actualitzar aquelles tristes i significatives paraules de Silvert Lanza: "que la mà de fumar ignorava el que feia la mà de beneir".

Per dissort, és aquesta la realitat. Coincidim per fora davant els fervorosos homenatges als nostres herois traspassats, però de llavis en dintre, conservem l'odi, la rancúnia, l'afany derrotista, o, si més no, el tèrbol propòsit d'escindir per tots els mitjans utilitzables la fortalesa i el prestigi del veí. I això ho trobem a cada pas. Si no ens ha fet caure, ha estat perquè ja tenim un xic d'experiència i professem una aversió terrible a les caigudes. Evidentment, desitgem que caiguin aquells que estiren la cama, car el seu cos ja està un xic educat, i per força que sigui l'empenta han de rodolar pendís avall com una pilota.

I no hauria d'ésser així, tanmateix. Fa massa temps que fugim estúpidament al fals foc de la unitat, que acaba amb la desesteta més eixorreïda. La pueril mania que "nosaltres som els millors", "nosaltres no ens hem equivocat mai", "nosaltres som els victoriosos", etc., etc., lesiona i provoca un allunyament dels altres sectors antifeixistes que, essent tant o més que aquells que es vanaglorien d'ells mateixos, es limiten a complir com els bons, o bé a dir amb Durruti: "renunciem a tot, menys a la victòria".

Coincidir de paraula, amics, ja és quelcom; però interessaria més que la paraula fos el començ de l'acció, i l'acció la manifestació afirmativa de la unitat antifeixista. Tota altra cosa són rondalles de la vora del foc, o cosa pitjor.

J. ANSELMO

SOM EL RUC DEL GITANO, ELS ESPANYOLS

El corresponsal particular de "Le Temps" a Londres telefona al seu periòdic: "L'acceptació sense reserves feta per la U. R. S. S. del pla britànic del 4 de juliol i de la resolució del Comitè de No Intervenció del 4 de novembre està significada a aquest propi Comitè per Maiski, ambaixador soviètic a Londres. Lord Plymouth, president del Subcomitè, l'ha registrada amb satisfacció. El punt de vista soviètic està d'acord amb el criteri sostingut per França i Anglaterra, o sia que caldrà realitzar una "retirada substancial" de voluntariat estranger, del 75 per 100, aproximadament, abans de concedir drets limitats de bel·ligerància a les dues parts que lluiten a Espanya".

ELS BONS SENTIMENTS NO ES COTITZEN A FEIXISLANDIA

Josep Andrés de Arrieta escriu a "Euzko Deya" el següent: "Mentre el Nord estigué a poder dels governamentals, les autoritats s'esforçaren extraordinàriament per evitar tota classe d'excessos, i castigar els qui arribaven a cometre'ls. Aquesta tasca desinteressada no ha tingut equivalent després de l'ocupació de Biscaia per les tropes de Franco. Els elements pertanyents als partits de dretes, per la seguretat dels quals vetllaren ardidament els nacionalistes bascos, es dedicaren a perseguir els seus antics protectors, i han estat a milers els casos d'assassinat de persones honrades."

POZOBLANCO SERA UN POU MORT PER ALS FACCIOSOS

Comuniquen de Gibraltar que els facciosos no veuen segur el front de Còrdova, i han traslladat al sector de Pozoblanco prop de 10.000 soldats procedents de Ceuta, Melilla i de les Illes Canàries. Aquestes tropes són compostes de moros, legionaris, minyons de les últimes lleves i alguns centenars d'italians. Segons Gibraltar, els facciosos tenen por d'un seriós atac republicà.

ELS ITALIANS EMBARQUEN... PERO CAP A ESPANYA

Una divisió de "camises negres" ha embarcat, fa uns dies, a Spezia, amb destinació a Espanya. Està composta de nou batallons, entre els quals es troba el 29 è [illegible] de Milà. Tots els homes d'aquesta divisió han complert un període d'instrucció de cinc setmanes.

I després, vés perdent el temps i la paciència escoltant els discursos i les declaracions dels caps de brot de la diplomàcia europea. Força confiança en el fusell és el que cal, camarades!

PER DIGNITAT, LA NOSTRA PAGESIA!

"Gemma C. N. T." comunica que l'Ajuntament de Llagostera ha denunciat a la Junta Regional de Proveïments que en ésser sacrificat un porc a l'escorxador d'aquella localitat, s'ha pogut comprovar que aquell havia estat alimentat amb blat. S'ha procedit a la detenció de l'autor d'aquesta acció miserable, Alfons Rosselló, masover del Mas Riambau, de Castell d'Aro.

Esperem que l'exhibició d'un carnet no dispensi del càstig al culpable.

EL FRUIT QUE LI PREN EL GUST I LA VITALITAT AL SOL

València. — Per informes rebuts a aquesta ciutat procedents de Londres, se sap que ha arribat a la capital anglesa el primer vaixell que ha sortit carregat de taronges amb destinació al mercat anglès. El fruit ha arribat en condicions perfectes de maduració, i els preus assolits han estat satisfactoris. La mitja caixa de taronges s'ha cotitzat a 18 xelins, i la de mandarines, a 40. Algunes partides han arribat a una cotització de 70 xelins, ço que suposa un preu "rècord" dels darrers vuit anys.

Un dia o altre i amb un producte o altre havíem de gaudir de Palomdor.

LES COSES QUE BAIXEN DE L'AIRE

Brussel·les. — L'accident d'aviació que costà la vida a diverses personalitats de la casa Lippe, segons sembla, no pot imputar-se a un defecte de l'aparell volador, sinó al mal servei d'indicació dels aeròdroms. Com que els costa del camp fallaren, l'avió ultrapassà l'aeròdrom, ço que ocasionà la topada amb un obstacle.

Aquestes comprovacions de caràcter tècnico-científiques són, indubtablement, més interessants que la càrrega perduda...

LA DIVERSIO DEL "DUCE"

Quaranta-cinc agricultors de Genzano, petita ciutat situada a uns 20 quilòmetres de Roma, han comparegut davant el Tribunal especial, acusats de propagandistes del comunisme i d'haver intentat refer l'indicat partit. Les detencions dels companys acusats daten del febrer al juliol d'enguany.

Hom creu que per a acreditar, una vegada més, la sang dolenta del "Duce" i de la xusma vil que l'acompanya, les penes que establirà el suposat Tribunal seran greus de debò.

CANVI DE "MARIONETES"

En els ambients militars generalment ben informats hom creu que les trameses de forces a Líbia serviren per a substituir les tropes de color que Mussolini enviarà a Espanya perquè puguin ésser confoses amb els rifenys. Com es pot comprendre, aquest canvi de "marionetes" no té altra finalitat que enganyar per endavant la Comissió internacional d'investigadors mixta que el festiu Comitè de No Intervenció trametrà a Espanya el dia que ningú l'hagi de menester.

ELS APARELLS FACCIOSOS FUGEN DAVANT ELS NOSTRES CAÇES

Tarragona. — La Comandància Militar d'aquesta ciutat, ha facilitat la següent nota:

«Aquest migdia, a les dotze vint, han aparegut davant de Tarragona, procedents del mar, i en direcció NO., tres avions facciosos. Immediatament han sortit al seu encontre l'aviació lleial que foragità als avions enemics, que davant d'Amposta han desaparegut mar endins.

Els serveis de vigilància i alarma han funcionat perfectament, acudint els veïns als refugis. A la trentena minuts ha acabat l'alarma.» —Febus.

La millor contribució del nostre collega «¡¡Campo!!» en homenatge al malaguanyat Durruti

NO PASSARAN!

A DURRUTI

La [illegible] garlanda que jo filar voldria
amb flors esbadellades i màgics pensaments,
hauria d'ésser tota un doll de poesia
que remogués les ànimes temps ha inconscients.

Mes, ah, les flors que cullo als dits van esfullant-se
marcides per l'oratge que alena el penedit,
i sols, en relligar-les, espines van clavant-se,
espines verinoses, espines de l'oblit.

On podré trobar-ne, de fermes i sinceres,
per fer que la monjoia no perdi el seu fullam?
Potser les de la selva seran més esponeres,
o bé amb les necrològiques podré teixir el meu ram.

Damunt la meva lira floreix la recordança
de flaire "Sempreviva" com símbol de virtut:
els pètals empresonen un calze d'esperança
regalimant el nèctar punyent de solitud.

Amb elles, sols amb elles, faré la meva trena,
d'on brolli l'entusiasme per vèncer tot perill,
perquè quan senti el poble el pes d'aquesta ofrena
recordi la promesa que un jorn va fer un cabdill.

Fa un any, valent Durruti, que enllà de nostra terra
vas dir, donant la vida: Ah, no! No passaran!
I encara dura l'eco del feréstec crit de guerra,
malgrat els corbs que busquen la carn del militant.

Un dia, dins la farga, valent, també junyires
la màquina i la llima, l'enclusa i el martell;
i al front en les trinxeres el teu amor partires
portant amb valentia la bomba i el fusell.

I allà, descalç i alerta, donares l'envestida,
escorcollant l'entranya de tota corrupció,
i el món esperonava ta fèrvida embranzida
bo i eixamplant els àmbits de la Revolució.

Tenint a flor de llavis d'infant una rialla,
amb sang vares escriure la història dels hispans;
i mai un pas enrera féu dar-te la metralla
que mòrbida escopien les eines dels vilans.

Així el teu coratge va ésser la bandera
que alçava el proletari de tot un món sencer;
la tasca de l'exili, la tasca de trinxera,
va ser la gran llaçada del camp fins al taller.

Mes ai! Germà Durruti! L'orbesa i la fadiga
em deixen contemplar-te com símbol d'un record,
i veig indiferent la fossa que t'abriga
i em diu l'oreig que arriba que el meu germà ja és mort.

¿Serà possible creure que sigui el proletari
la llosa que soterra tan gran fidelitat?
Jamai, ja que Durruti preveia el greu desvari
que es troba en la conquesta de tota llibertat.

Per tant, malgrat la infàmia, Durruti viu encara;
de dintre de la fossa ell veu els criminals
i avança amb son somriure i amb sa mirada clara
cap al triomf del poble enmig dels immortals.

Germans antifeixistes de lluita i de deliri,
si fem com féu Durruti, els cors s'enlairaran.
Que sigui ell nostra estella guiatge del martiri
i honorarem el lema sagrat "No passaran!"

Fa un any, valent Durruti, que en terres de Castella
vas dar-nos amb ta vida l'aurora del destí;
i el poble que treballa sabrà lluitar per ella,
i sabrà sofrir i vèncer, o bé sabrà morir.

TUNEU

NOTA INTERNACIONAL

França ha guanyat la partida

El desplegament dels acaparadors a França —un formidable pas en fals dels homes del Pacte Anticomunista— i el vot de confiança que la Cambra ha donat al Govern Chautemps per 399 vots contra 160, palesa que la República veïna ha sortit airosa de dos moments difícils.

Sens dubte l'afermament de la política del Front Popular francès davant el terrorisme tenebrós de les dretes amb ajut d'elements italo-germànics i la valorització de la gestió governamental amb referència a la situació exterior i interior, haurà causat una pèssima impressió a la Wilhelmstrasse, i per això el resultat de les converses de Lord Halifax amb Hitler, resta tancat amb pany i forrellat en espera que es faci més clar.

Mussolini, però, no ha perdut el temps mentre el lord president del Consell anglès feia l'assenyada gesta al "Führer", i des de "La Tribuna" ha provat cert [illegible] França enorme que denunciava els intents del seu amic Adolf pel que respecte a l'Europa Central. L'atac diplomàtic d'aquest article és una declaració cínica i descarada dels propòsits del Tercer Reich, i tot perquè Alemanya ha romput [illegible] de la pròpia iniciativa sense comptar amb Itàlia.

La rivalitat [illegible] produïda entre els dos megalòmans de la creu gammada i del feix, podria esdevenir més greu del que aparentment pot semblar. Mútuament es boicotegen, ço que vol dir que cap dels dos no podrà evitar ni la més petita gestió diplomàtica, sense que immediatament el rival n'esbulli la combinació. El «triangle» perilla de fer-se a bocins.

Esports

Torneig França-Suècia

En el torneig jugat entre elements francesos i altres suecs, França ha batut netament Suècia. Dels 10 matxs que componien l'encontre, Suècia no n'ha pogut guanyar cap.

TILDEN JA NO ES NI L'OMBRA DEL QUE FOU

En un encontre jugat a El Caire, en un Concurs entre professionals el jugador francès Cochet ha vençut netament Tilden.

Heus ací l'escore: 6-3, 4-6, 7-5, 4-6, 6-1.

Els italians es disposen a arrabassar el rècord aconseguit pel «Lieutenant de Vaisseau Paris»

El trimotor italià C. A. N. T. Z-509 "Alfa Romeo" es troba a Cagliari, sembla, disposat a alçar el vol per tal d'intentar arrabassar el rècord que ara s'adjudicava tan brillantment el major hidroavió del Món, el «Lieutenant de Vaisseau Paris» amb un vol en línia recta de 5.760 quilòmetres a una velocitat mitjana de 186.978 per hora.

Cal dir que l'esmentat aparell italià és detentor del rècord de 8.200 quilòmetres en circuit tancat.

Nou rècord mundial femení

La corredora francesa Gilberta Modire corrent en el Velòdrom Municipal del Bosc de Vincennes, a París, ha batut el rècord femení de l'hora sense entrenadora. Gilberta ha cobert en els 60 minuts 35 quilòmetres 970 metres.

La marca mundial existent era de 34.230 quilòmetres i pertanyia a una italiana.

NOUS TEMPS RECORD PER A LES 40 I 60 MILLES

Al velòdrom d'Arcachon, el corredor de País Basc ha batut els temps existents per a les 40 i 60 milles.

Els nous rècords són: 1 hora 34 m. 52 s. i 2 hores 28 m. 11 s. 1-5, respectivament.